

Cine a fost Walt Disney?

Text: Whitney Stewart

Ilustrații: Nancy Harrison

Traducere din engleză de Camelia Ghioc

Cuprins

Cine a fost Walt Disney?	7
Ferma	9
Băiatul cu ziarele	17
Descoperirea lumii	24
Desene care se mișcă	31
Hollywood	39
Un șoricel pe nume Mickey	48
Suișuri și coborâșuri	59
Albă ca Zăpada	74
Greva	81
O lume a fanteziei	90
Ultimul act	103
Cronologii	108
Bibliografie	110
Filme de Walt Disney	112

Cine a fost Walt Disney?

Când era elev, lui Walt Disney îi plăcea să fie clovnul clasei. A spus la un moment dat că ar fi făcut orice ca să atragă atenția. Colegii lui din Marcelline, statul Missouri, erau încântați de spectacolele pe care le dădea.

Odată, a prins un șoarece-de-câmp și i-a făcut lesă dintr-o sfoară. A intrat în clasă și și-a plimbat noul

animal de companie prin încăpere, ca să-l vadă toată lumea.

Cineva a văzut micul animăluț și a început să țipe. Profesoara lui Walt a venit imediat, a pus capăt șotiei și l-a pedepsit pe Walt. Dar lui nu i-a păsat. El și șoarecele fuseseră celebri pentru o zi.

Walt Disney nu știa asta pe atunci, dar într-o zi, un alt șoricel — unul pe nume Mickey — avea să-l facă celebru în toată lumea.

Capitolul 1 Ferma

Pe 5 decembrie 1901, Walter Elias Disney s-a născut în dormitorul de la etaj al unei căsuțe de pe North Tripp Avenue, din Chicago. Tatăl lui Walt, Elias, construisese casa cu mâinile lui. Mama lui Walt, Flora, avea

pregătire de profesoară, dar a renunțat la carieră ca să își crească cei cinci copii. Pe cât era ea de prietenoasă și caldă, pe atât era soțul ei de sever și iritabil.

Când Walt a împlinit patru ani, cartierul începuse deja să devină rău famat. Așa că familia s-a mutat la o fermă din Marceline, statul Missouri. A fost cea mai fericită perioadă din copilăria sa.

Lui Walt îi plăcea la nebunie noul lor cămin. Cu toate că Marceline era un orașel mic, pentru Walt tot

era o mare încântare să meargă pe Strada Principală, cu toate magazinașele ei.

Pe proprietatea lor aveau sălcii, meri, piersici și pruni. Walt urmărea cum se hârjoneau pe lângă iaz iepuri, veverițe, oposumi, vulpi și ratoni.

Îi plăcea să călărească porcii, deși cădea des de pe ei și ateriza în noroi. Iar el și prietenii lui tropăiau pe

terenul fermei cu Charley, un bătrân cal de povară. Charley se repezea printre copaci fără să se gândească la călăreții lui, așa că Walt era nevoit să sară de pe el ca să nu se dea cu capul de o creangă.

Părinții și frații mai mari ai lui Walt — Herbert, Raymond și Roy — erau prea ocupați cu treburile de la fermă ca să-l ducă pe Walt la cursuri. Așa că n-a mers la școală decât după șapte ani. Atunci, sora lui mai mică, Ruth, care avea cinci ani, era și ea pregătită să meargă la școală. Walt spunea că prima zi de școală alături de sora lui mai mică „a fost cel mai rușinos lucru care i se putea întâmpla unui flăcău“.

După școală, Walt se ducea la pescuit și se scălda în pielea goală. Iarna mergea la săniuș sau se ducea să patineze pe un pâraiu înghețat. Duminica, familia Disney mergea în vizită la vecini. Uneori, Elias cânta la vioară. Era una dintre foarte puținele ocazii când Walt își vedea tatăl distrându-se.

Walt voia mereu să îi amuze pe cei din jur, să-i facă să se simtă bine. Odată, a venit în orașel un grup

de actori cu piesa *Peter Pan*, despre un băiețel care nu creștea niciodată mare. Lui Walt i-a plăcut mult

spectacolul și l-a jucat și el pe Peter Pan când școala lui a pus în scenă piesa. Fratele lui, Roy, a instalat cabluri ca să-l ridice pe Walt în aer și să dea publicului impresia că zbură. Dar cablurile s-au rupt și Walt a zburat direct în rândurile de spectatori uluiți.

Aproape imediat ce a reușit să țină în mână un

creion, Walt a petrecut ore în șir desenând. A spus tuturor că era artist. Cele mai de preț avuții ale lui erau creioanele colorate și hârtia de desen de la mătușa Margaret.

Walt avea, cu siguranță, talent. Vecinul lui, doctorul Sherwood, îl considera atât de bun, încât i-a cerut să-i deseneze calul. Calul refuza să stea nemișcat și lui Walt i-a fost greu să îi facă portretul, dar doctorul Sherwood și soția lui i-au lăudat desenul, iar Walt a fost foarte mândru.

Dar chiar și desenatul îl putea băga în bucluc pe Walt. Într-o zi, a descoperit un butoi cu smoală, care era la fel de subțire ca vopseaua. El și Ruth s-au apucat să înmoaie bețe groase în smoală și să deseneze tot felul de lucruri pe peretele lateral al casei lor albe. Părinții lor nu au fost deloc încântați când au descoperit capodoperele. Smoala nu se curăța cu nimic!